

Pierwsze próby MAHSW

#Przemysł zbrojeniowy #Wojska lądowe 18 lipca 2008

8 lipca 2008 w Ośrodku Badań Dynamicznych Wojskowego Instytutu Technicznego Uzbrojenia (WITU) w Stalowej Woli została wykonana pierwsza seria strzelań próbnych nowego, 120-mm moździerza automatycznego MAHSW (Moździerz Automatyczny Huty Stalowa Wola).

120-mm moździerz systemu MAHSW na stoisku prób Ośrodka Badań Dynamicznych Wo

Moździerz powstaje w Centrum Produkcji Wojskowej Huty Stalowa Wola (CPW HSW) w ramach pracy badawczo-rozwojowej, mającej wraz z elementami systemu rozpoznania i kierowania ogniem oraz logistycznymi doprowadzić do stworzenia w oparciu o krajowy potencjał naukowo-badawczy kompanijnego modułu ogniowego 120-mm samobieżnych moździerzy, osadzonych na podwoziach kołowych (Rosomak) bądź gąsienicowych, znany jako Rak. Program finansowany jest ze środków Ministerstwa Nauki i Informatyzacji oraz CPW HSW. Wkrótce powinna być sfinalizowana umowa z Departamentem Polityki Zbrojeniowej MON na wykonanie już głębiej zdefiniowanego zgodnie z potrzebami Wojsk Lądowych projektu bazującego na Raku.

W założeniach MAHSW ma być moździerzowym systemem wieżowym z automatycznym jednolufowym moździerzem z zamkiem klinowym. Ma być przygotowany do instalacji na podwoziu gąsienicowym bądź kołowym. Po raz pierwszy wizja protoplasty MAHSW na podwoziu Rysia pojawiła się na MSPO 2006. W 2009 ma powstać prototyp wariantu docelowego, zgodnego z wymaganiami Wojsk Lądowych. Docelowo jednym z potencjalnie pożądaných nośników jest transporter Rosomak. MAHSW ma być bowiem ewentualną krajową alternatywą dla proponowanego przez Patrię dwulufowego moździerza AMOS czy jego bezzałogowej, jednolufowej odmiany NEMO.

MAHSW ma mieć możliwość prowadzenia ognia na wprost (minimalny kąt podniesienia lufy - 3o, maksymalny - +80o), z donośnością minimalną 500 m i maksymalną 8-12 km (dla amunicji specjalnej). Obsługę zapewniać by miało 3-4 żołnierzy (w wieży - 2 osoby). Jednostka ognia przewożona na pojeździe ma wynosić 60 min moździerzowych, z czego 20 w magazynie wieżowym. Pełną autonomiczność moździerza zapewniać ma komputer balistyczny, hybrydowy system nawigacyjny (platforma bezwładnościowa, sygnał z GPS oraz hodometr), system zarządzania łącznością Fonet (ewentualnie w bogatej odmianie Fonet-BMS, z systemem zarządzania polem walki, z możliwością prezentacji sytuacji taktycznej na mapie cyfrowej i automatycznej współpracy z nadrzędnym systemem dowodzenia i kierowania ogniem) z radiostacją RRC-9311AP (plus ewentualnie z radiostacją KF). Mechanizmy obrotu i podniesienia mają być

sterowane elektrycznie (w przypadku awarii - ręcznie).

Realizacja prac projektowych przebiega zgodnie z harmonogramem. Wykonana została kompletna część artyleryjska moździerza, przebadana właśnie 8 lipca. Obecnie realizowana jest faza końcowa prac montażowych kompletnego systemu wieżowego moździerza, który zostanie zaprezentowany na MSPO 2008 w Kielcach. Wedle obecnych przemyśleń prezentacja zostanie dokonana na zmodernizowanym podwoziu haubicy Goździk, choć możliwe (i jak się zdaje bardziej uniwersalne z punktu widzenia systemu potencjalnie przeznaczonego do osadzania na różnych platformach) jest pokazanie systemu na specjalnie wykonanym stanowisku pokazowym.

120-mm moździerz systemu MAHSW na stoisku prób Ośrodka Badań Dynamicznych Wojskowego Instytutu Technicznego Uzbrojenia (WITU) w Stalowej Woli / Zdjęcie: CPW HSW

Moździerz powstaje w Centrum Produkcji Wojskowej Huty Stalowa Wola (CPW HSW) w ramach pracy badawczo-rozwojowej, mającej wraz z elementami systemu rozpoznania i kierowania ogniem oraz logistycznymi doprowadzić do stworzenia w oparciu o krajowy potencjał naukowo-badawczy kompanijnego modułu ogniowego 120-mm samobieżnych moździerzy, osadzonych na podwoziach kołowych (Rosomak) bądź gąsienicowych, znany jako Rak. Program finansowany jest ze środków Ministerstwa Nauki i Informatyzacji oraz CPW HSW. Wkrótce powinna być sfinalizowana umowa z Departamentem Polityki Zbrojeniowej MON na wykonanie już głębiej zdefiniowanego zgodnie z potrzebami Wojsk Lądowych projektu bazującego na Raku.

W założeniach MAHSW ma być moździerzowym systemem wieżowym z automatycznym jednolufowym moździerzem z zamkiem klinowym. Ma być przygotowany do instalacji na podwoziu gąsienicowym bądź kołowym. Po raz pierwszy wizja protoplasty MAHSW na podwoziu Rysia pojawiła się na MSPO 2006. W 2009 ma

powstać prototyp wariantu docelowego, zgodnego z wymaganiami Wojsk Lądowych. Docelowo jednym z potencjalnie pożądaných nośników jest transporter Rosomak. MAHSW ma być bowiem ewentualną krajową alternatywą dla proponowanego przez Patrię dwulufowego moździerza AMOS czy jego bezzałogowej, jednolufowej odmiany NEMO.

MAHSW ma mieć możliwość prowadzenia ognia na wprost (minimalny kąt podniesienia lufy - 3o, maksymalny - +80o), z donośnością minimalną 500 m i maksymalną 8-12 km (dla amunicji specjalnej). Obsługę zapewniać by miało 3-4 żołnierzy (w wieży - 2 osoby). Jednostka ognia przewożona na pojeździe ma wynosić 60 min moździerzowych, z czego 20 w magazynie wieżowym. Pełną autonomiczność moździerza zapewniać ma komputer balistyczny, hybrydowy system nawigacyjny (platforma bezwładnościowa, sygnał z GPS oraz hodometr), system zarządzania łącznością Fonet (ewentualnie w bogatej odmianie Fonet-BMS, z systemem zarządzania polem walki, z możliwością prezentacji sytuacji taktycznej na mapie cyfrowej i automatycznej współpracy z nadrzędnym systemem dowodzenia i kierowania ogniem) z radiostacją RRC-9311AP (plus ewentualnie z radiostacją KF). Mechanizmy obrotu i podniesienia mają być sterowane elektrycznie (w przypadku awarii - ręcznie).

Realizacja prac projektowych przebiega zgodnie z harmonogramem. Wykonana została kompletna część artyleryjska moździerza, przebadana właśnie 8 lipca. Obecnie realizowana jest faza końcowa prac montażowych kompletnego systemu wieżowego moździerza, który zostanie zaprezentowany na MSPO 2008 w Kielcach. Wedle obecnych przymiarek prezentacja zostanie dokonana na zmodernizowanym podwoziu haubicy Goździk, choć możliwe (i jak się zdaje bardziej uniwersalne z punktu widzenia systemu potencjalnie przeznaczonego do osadzania na różnych platformach) jest pokazanie systemu na specjalnie wykonanym stanowisku pokazowym.